

РЕШЕНИЕ

№ 7696

гр. София, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 28.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илиана Янева, като разгледа дело номер **2560** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) и Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

Делото е образувано по подадена от адвокат – пълномощник жалба, вх. № 8671/08.03.2022 г. от името на М. К.– гражданин на И., против постановен на 28.02.2022 г. от консулско длъжностно лице в Посолството на Република България, в [населено място] – И. ОТКАЗ за издаване на виза, вид „С“, за краткосрочно пребиваване в РБ, по заявление от 13.01.2022 г.

В съдебното производство жалбоподателят и упълномощеният от него адвокат не се явяват. С жалбата се твърди материална и процесуална незаконосъобразност на оспорвания отказ.

Ответникът, посредством нарочно упълномощен юрисконсулт: оспорва жалбата и освен представените с жалбата, ангажира писмени доказателства, изискани служебно от Съда; претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдържащите се в делото доказателства, съставляващи административната преписка и тези, представени от страна на жалбоподателя са приети без оспорване от страните.

Жалбоподателят М. К. (пол – мъж), гражданин на И. е заявил (л. 9 от делото) пред Посолството на Република България, в [населено място] – И. желание да получи индивидуална „виза С“, за краткосрочно пребиваване в РБ с цел „бизнес“, след покана от управителя (гражданин на И.) на регистрирано в РБ и със седалище в [населено

място] търговско дружество „Си Си Ес Импекс енд инвестмънтс България“ ЕООД. На 28.02.2022 г., видно от представено по делото копие на Приложение № 7, към чл. 34, ал.1 НУРИВОВР е постановен отказ за издаване на поисканата виза, с посочване като основание, на чл. 10, ал. 1, т. 17 от Закона за чужденците в РБ и мотиви: „представените документи и декларираните данни не доказват по безспорен начин действителните намерения на апликанта; съществуват обосновани съмнения, относно извършването на реална дейност на българската фирма“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като съобрази доказателствата по делото и становищата на страните, приема за установено от фактическа и от правна страна следното.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Едно от изискванията за влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС е да притежава виза и това изискване е валидно за случая, по отношение на жалбоподателя. Видовете визи, посочени в чл. 9а ЗЧРБ се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България – чл. 9г. от Закона и чл. 10, ал. 1 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР). Специалните основания, при наличието на които се отказва издаване на виза и влизане в страната на чужденец, са регламентирани с императивната разпоредба на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ. Формата, под която се отказва издаване на виза е определена с чл. 34, ал. 1 от Наредбата – „формуляр в два екземпляра по образец, съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице“. Процесният отказ е обективиран именно във формуляр, по смисъла на чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР.

Императивната разпоредба на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ постановява, че се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато: „не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит“. Целта на въведения разрешителен режим по отношение влизането и пребиваването в РБ на чужденци – граждани на трети страни, упражняването на който се основава, освен на ЗЧРБ, на НУРИВОВР и на други, вътрешноведомствени актове, е свързана преди всичко с националната сигурност. Компетентният административен орган разполага с оперативната самостоятелност да прецени, налице ли са основанията по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ, вр. чл. 34, ал. 1 от Наредбата, а проверката на Съда в тази връзка е ограничена от чл. 169 АПК.

Представените от ответника писмени доказателства дават основание на Съда да осъществи дължимия контрол за законосъобразност на отказа. В този смисъл съдебната практика е категорична, че конкретните фактически данни, с които е мотивиран административният акт, може да се съдържат в други, приобщени към административната преписка документи. Въз основа на тях ответникът е извършил дължимата преценка на индивидуалното положение на заявителя, съобразно изискването за прилагане на член 32, § 1 и член 35, § 6 от Визовия кодекс. Според Съда на Европейския съюз, държавите - членки разполагат с „широка свобода на преценка“, за да могат да установят, дали посочените в тези разпоредби основания препятстват издаването на заявената виза, като дължат преценка на индивидуалното

положение на кандидата за виза. За случая ответникът е намерил за основателно да откаже издаване на виза, конкретно на основание по т. 17 на чл. 10 ЗЧРБ, съобразявайки се с наличната информация от Държавна агенция „Национална сигурност“ (писмо на л. 67 от делото), според която: апликантът е декларирал, че ще пребивава в хотели, в градовете П., В. и Б., но няма данни да е заплатил ношувки; управителят на „Си Си Ес Импекс енд инвестмънтс България“ ЕООД има регистрирано излизане от РБ на 15.01.2022 г.; фирмата никога не е имала назначени служители. Съдът служебно установи, след справка в Търговския регистър, че „Си Си Ес Импекс енд инвестмънтс България“ ЕООД, регистрирано на 23.04.2019 г. не е заявявало и предоставяло за публикуване в Регистъра, на основание чл. 6, ал. 3 от Закона за Търговския регистър и регистъра на Ю. счетоводните документи, по смисъла на чл. 38, ал. 1 от Закона за счетоводството, което предполага да не е осъществявало стопанска дейност. Освен това, установява се от представената от ГД „Гранична Полиция“ – МВР справка (л. 89), че след като е напуснал на 15.01.2022 г. територията на РБ канещият управител на „Си Си Ес Импекс енд инвестмънтс България“ ЕООД – Х. К. се е завърнал на 18.08.2022 г. Това означава, че по време на заявления от апликанта (жалбоподател) М. К. период, през който е искал да пребивава в РБ (от 15.02.2022 г., до 15.05.2022 г.), за да се запознае „с възможностите за реализиране на стоки и услуги...“ канещият го Х. К. не се е намирал в България. Коментираният по – горе факти и обстоятелства, представляват, по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ основания да бъде отказана виза „С“ на жалбоподателя М. К.. Тези данни не бяха опровергани по време на съдебното производство.

Издаденият на 28.02.2022 г. от консулско длъжностно лице в Посолството на РБ, в Д. отказ да бъде издадена на виза, вид „С“, за краткосрочно пребиваване в РБ е постановен в резултат на правилно прилагане на обсъдените материалноправни норми на ЗЧРБ, при положение, че ответникът установи и доказа (арг. чл. 170, ал. 1 и ал. 2 АПК) по надлежния ред становището за наличие на основание по чл. 10, ал. 1, т. 17 от същия закон. Отказът е издаден от материално компетентен административен орган и съответства на изискванията за форма, регламентирани с чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне. Подателят на жалбата дължи да заплати на ответника претендираното юрисконсултско възнаграждение, което, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ следва да бъде определено на 100 лева.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба, вх. № 8671/08.03.2022 г. от името на М. К. – гражданин на И., против постановен на 28.02.2022 г. от консулско длъжностно лице в Посолството на Република България, в [населено място] – И. ОТКАЗ за издаване на виза, вид „С“, за краткосрочно пребиваване в РБ, по заявление от 13.01.2022 г.

ОСЪЖДА М. К. – гражданин на И., [дата на раждане] , притежаващ паспорт № U1979341/28.11.2019 г., издаден от РПО К. да заплати на Министерство на външните работи на РБ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: